

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

17

მაისი,

2019

წ.

ქ.ქუთაისი

**ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ**

მოსამართლე - მარინა სირაძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე

განიხილა სისხლის სამართლის საქმე **ლ---- თ-----ის ძე მ-----ის მიმართ,**
დაბადებული: 2-----წ. საქართველოს მოქალაქე, პირადი №6-----,
საშუალო განათლებით, დაოჯახებული, ნასამართლობის არმქონე,
რეგისტრირებული მისამართზე: ქობულეთის მუნიციპალიტეტი, დ-----, ა-----
- ქუჩა N197;

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი:

1. პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება:

გასაჩივრებული განაჩენით სასამართლომ დაადგინა, რომ **ლ---- მ-----**ემ
ჩაიდინა ჯანმრთელობის განზრახ მსუბუქი დაზიანება, რამაც მისი ხანმოკლე
მოშლა გამოიწვია, ჩადენილი ოჯახის წევრის მიმართ, რაც გამოიხატა
შემდეგში:

2019 წლის 29 იანვარს, სადამოს საათებში, ქობულეთის მუნიციპალიტეტის დ-----
ი, ა----- ქ. N197-ის მიმდებარედ საცხოვრებელ სახლში, **ლ---- მ-----**ემ
თავისი ოჯახის წევრს, ძმის ცოლს ი----ე მ-----ეს, ვისთან ერთადაც წლების
განმავლობაში ერთ ოჯახად ცხოვრობდა და მუდმივად ეწეოდა ერთიან
საოჯახო მეურნეობას, ქვის თავის არეში რამდენჯერმე დარტყმით მიაყენა
ჯანმრთელობის მსუბუქი დაზიანება, რამაც მისი ხანმოკლე მოშლა გამოიწვია,
ხოლო ქვის ხელის არეში დარტყმით მიაყენა მსუბუქი დაზიანება,
ჯანმრთელობის მოუშლელად.

ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 20 მარტის განაჩენით ლ---
- მ-----ე ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 11¹-120-ე მუხლის
პირველი ნაწილით და სასჯელის სახით განესაზღვრა 01 წლით
თავისუფლების აღკვეთა, რაც სსკ-ის 63-ე, 64-ე მუხლების საფუძველზე
ჩაეთვალი პირობით, 01 წლის გამოსაცდელი ვადით; მსჯავრდებულს
სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალი პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2019 წლის
31 იანვრიდან 2019 წლის 20 მარტამდე.

2. სააპელაციო საჩივრის არსი:

აპელანტი - ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორი პ----- ც-----ე
წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით ითხოვს ცვლილება იქნეს შეტანილი
ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 20 მარტის განაჩენში და
მსჯავრდებულ ლ--- მ-----ეს განესაზღვროს უფრო მკაცრი სასჯელი;
ბრალდების მხარეს მიაჩნია, რომ სასამართლოს მსჯავრდებულის მიმართ
დანიშნული სასჯელი მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმის,
საშიშროების, მსჯავრდებულის პიროვნების გათვალისწინებით არის
გაცილებით მსუბუქი და არ შეესაბამება სასჯელის მიზნებს.

სააპელაციო საჩივარზე მსჯავრდებულს შესაგებელი არ წარმოუდგენია.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

3. გასაჩივრებული განაჩენის უცვლელად დატოვების დასაბუთება:

სააპელაციო პალატამ გააანალიზა რა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები,
შეფასება მისცა სააპელაციო საჩივრის მოტივებსა და მოთხოვნას, მიაჩნია,
რომ პროკურორის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და
გასაჩივრებული განაჩენი ლ--- მ-----ის მიმართ დარჩეს უცვლელი, შემდეგ
გარემოებათა გამო:

სააპელაციო პალატას მსჯავრდებულ ლ--- მ-----ის მიმართ მსჯავრად
შერაცხული ქმედების ჩადენა, დანაშაული გათვალისწინებული
საქართველოს სსკ-ის 11¹-120-ე მუხლის პირველი ნაწილით, გარდა
მსჯავრდებულის აღიარებითი ჩვენებისა, დადასტურებულად მიაჩნია
საქმეში არსებულ და მხარეთა მიერ უდაოდ მიჩნეული მტკიცებულებებით,
კერძოდ: დაზარალებულ ი---ე მ-----ის ჩვენებით, მოწმეების - თ. მ-----ის, ნ.
დ-----ის, რ. ქ-----ის, შ. ა-----ის, გ. ტ-----ის ჩვენებებით, 2019 წლის 29
იანვრის შემაკავებელი ორდერით, სასამართლო სამედიცინო ესპერტიზის N0--
----- დასკვნით და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებებით.

ამდენად, მსჯავრდებულ ლ---- მ-----ის ქმედებას გასაჩივრებული განაჩენით მიცემული აქვს სწორი სამართლებრივი შეფასება საქართველოს სსკ-ის 111-120-ე მუხლის პირველი ნაწილით, განაჩენის კანონიერება და დასაბუთებულობა არც სააპელაციო საჩივრითაა სადაოდ გამხდარი, აპელანტი (პროკურორი) ითხოვს მსჯავრდებულს განესაზღვროს უფრო მკაცრი სასჯელი.

გასაჩივრებული განაჩენით ლ---- მ-----ის მიმართ დანიშნულ სასჯელთან დაკავშირებით, სააპელაციო პალატა ყურადღებას მიაპყრობს შემდეგ გარემოებებს:

გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავის შეფასებას. სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შესაბამისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური, ადეკვატური და მას გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი.

საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით მის მისწრაფებას, აანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

პირველი ინსტანციის სასამართლომ მსჯავრდებულ ლ---- მ-----ეს სასჯელი დაუნიშნა საქართველოს სსკ-ის 53-ე და 39-ე მუხლების შესაბამისად, კერძოდ, მის მიმართ სასჯელის დანიშვნისას გაითვალისწინა მსჯავრდებულის

პიროვნება, ჩადენილი დანაშაული, მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, მსჯავრდებულის მიერ ჩადენილ ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება; სასამართლომ მხედველობაში მიიღო ის გარემოებები, რომ მსჯავრდებულმა აღიარა და გულწრფელად მოინანია მის მიერ ჩადენილი დანაშაული, ჩადენილია ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაული, არ არის ნასამართლევ, შერიგებულია დაზარალებულთან, რაც დასტურდება ამ უკანასკნელის მიერ წარმოდგენილი განცხადებით და სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილების და მსჯავრდებულის რესოციალიზაციის განსახორციელებლად სსკ-ის 111-120-ე მუხლის პირველი ნაწილით დაუნიშნა სასჯელი თავისუფლების აღკვეთის სახით, რაც ჩაუთვალა პირობით, გამოსაცდელი ვადით.

სააპელაციო პალატას მსჯავრდებულის მიმართ დანიშნული სასჯელი მიაჩნია სამართლიანად, რის გამოც პროკურორის სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილების და ლ---- მ-----ის მიმართ უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნის საფუძველი არ არსებობს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 269-ე მუხლით, 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით, 302-ე მუხლით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ პ----- ც-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 20 მარტის განაჩენი ლ---- მ-----ის მიმართ დარჩეს უცვლელი:

ლ---- მ-----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 111-120-ე მუხლის პირველი ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც სსკ-ის 63-ე, 64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით;

ლ---- მ-----ეს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2019 წლის 31 იანვრიდან 2019 წლის 20 მარტამდე.

გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში ლ---- მ-----ის მიმართ ყოფაქცევაზე კონტროლის განხორციელება დაევალოს პრობაციის ბიუროს

მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს დადგენიდან 01 (ერთი) თვის ვადაში, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის მეშვეობით.

მოსამართლე

მარინა სირაძე